

Landbruks- og matdepartementet

Postboks 8007 Dep
0030 Oslo

Saksbehandler, innvalgstelefon
Tordis Fremgården, 62 55 12 09

Vår dato 23.10.2014
Arkivnr. 008
Vår referanse 2014/4850
Deres referanse

Høring av forskrift om produksjonstilskudd og avløsertilskudd i jordbruket

Det vises til departementets høringsbrev av 9. juli 2014 vedr. forslag til ny forskrift om produksjonstilskudd og avløsertilskudd i jordbruket.

1. Hovedpunktene i Fylkesmannens merknader

- Vilkåret om vanlig jordbruksproduksjon bør videreføres som foreslått
- Eierskapsbegrensninga i gjeldende forskrift § 4 bør opprettholdes
- Fylkesmannen slutter seg til forslaget om en mer fleksibel praktisering av konsekvensene av driftsfellesskap
- Bestemmelsen om omvendt bevisbyrde bør opprettholdes
- Fylkesmannen er enig i at manglende oppfyllelse av miljøkrav er noe som det må reageres strengt i forhold til. Strengere reaksjoner vil imidlertid kunne gi utfordringer på lokalt nivå mh.t. likebehandling og rettssikkerhet ved oppfølginga av bestemmelsen, jf. rapport nr. 10/2014.
- Fylkesmannen støtter forslaget om en mer fleksibel ordning for kjøp av avløsertjenester. Samtidig vil vi understreke viktigheten av at det også framover opprettholdes en tilfredsstillende beredskapsordning lokalt ved sjukdom, både av hensyn til bonde og dyrevelferd
- Fylkesmannen støtter forslaget om at det innføres en klar hjemmel for forvaltningen til å kunne ta med dokumenter for nærmere gjennomgang
- Bunnfradraget bør erstattes av en minste utbetaling

Fylkesmannen støtter den prinsipielle tilnærminga om at vilkåra for tilskudd så langt som mulig reguleres i forskriften, mens nærmere regler for tilskuddsutmåling fastsettes i jordbruksavtalen. En vil likevel påpeke at det åpner for flere dispensasjoner fra forskriften og at dispensasjonsadgangen eventuelt må innskrenkes i forskriften (jf. forslag til ny § 9).

Postadresse: Postboks 4034 2306 Hamar	Kontoradresse: Parkgt 36 2317 Hamar	Telefon Statens hus: Sentralbord: 62 55 10 00	Telefaks: 62 55 10 31	Org.nr.: 974 761 645 Banknr. 7694.05.01675
---	---	--	--------------------------	---

Forslag som ikke er kommentert i høringsuttalelsen har Fylkesmannen ingen merknader til.

Sjøl om det både er ønskelig, og i mange tilfelle nødvendig, å bruke skjønns ved forvaltning av produksjonstilskuddsregelverket, har vi erfart at dette er utfordrende for mange kommuner. Manglende kompetanse og kapasitet, kombinert med nærhet til søkerne, fører ofte til manglende oppfølging av regelverket.

2. Grunnvilkår for tilskudd (forslag til § 2)

Kravet til vanlig jordbruksproduksjon

Fylkesmannen slutter seg til departementets vurdering av at det er viktig å videreføre vilkåret om vanlig jordbruksproduksjon, både når det gjelder drift av areal og i husdyrproduksjonene. Hvis det gis tilskudd til drift med unormalt låg produksjon eller drift med hobbypreget karakter er dette med på å svekke legitimiteten til tilskuddsordningene i landbruket.

I h.h.t. gjeldende regelverk avgrenses tilskuddsberettiget grovfôrareal etter dyretall og salg av grovfôr, mens det ikke er noen tilsvarende avgrensning for andre planteproduksjoner. Fylkesmannen er enig i at det er behov for å kunne avgrense tilskuddsberettiget areal også for andre vekstgrupper.

Fylkesmannens vurdering av forhold som bør utdypes nærmere i rundskriv el.l.

Ved årets jordbruksoppgjør ble det innført krav om kalving de siste 15 måneder for å kunne godkjenne kyr som mjølkeku eller ammeku. Data fra storfekjøttkontrollen viser at under 80 % av ammekyrne hos medlemmene kalver hvert år. Det er heller ikke uvanlig med lange kalvingsintervall hos kyr av bevaringsverdige storferaser. Fylkesmannen er derfor enig i at det er nødvendig å stille krav til produksjon i den spesialiserte storfekjøttproduksjonen og hos bevaringsverdige storferaser. Kravet til kalvingsintervall er lett kontrollerbart og hensiktsmessig i disse produksjonene. Vilkaåret bør imidlertid revurderes for mjølkekyr. Det er ikke uvanlig at høgtytende mjølkekyr har et lengre kalvingsintervall enn 15 måneder, og det kan være urimelig at tilskudd som mjølkeku blir avslått bare på grunnlag av dette kriteriet.

Fylkesmannen er enig i at drifta ikke kan karakteriseres som «vanlig» hvis gjennomsnittsliveransen pr. mjølkeku er under halvparten av gjennomsnittsavdråtten (pr. i dag ca. 7 200 l). Hvis mjølkeytelsen er for låg, er vi enig i at det er en fornuftig løsning at alle kyrne regnes som ammekyr. Med dette som utgangspunkt kan en ikke se at det er behov for å ha et krav til at ei mjølkeku skal ha kalvet de siste 15 måneder.

Hvis en bruker det samme prinsippet som i mjølkeproduksjonen om at produksjonen bør være minst halvparten av gjennomsnittet for å fylle kravet til vanlig jordbruksproduksjon, er den eneste reaksjonsmuligheten i gjeldende regelverk å avslå hele tilskuddet. Fylkesmannen mener det bør vurderes å innføre mer konkrete retningslinjer for hva som bør anses som minste produksjon/vanlig jordbruksproduksjon også i andre husdyrproduksjoner og i planteproduksjonene. Ut fra vår erfaring vil det være et positivt bidrag m.h.t. oppfølginga av bestemmelsen på lokalt nivå.

Kravet om tilknytning til landbrukseiendom

Sjøl om det også i dag kan etableres landbruksforetak på fradelt tomt vil likevel fjerning av kravet, sammen med andre endringer som er foreslått, bidra til mer kompliserte eierforhold i landbruket. Dette vil igjen kunne føre til ei mer krevende forvaltning.

Driftsfellesskap (forslag til § 7)

Generelt vil en påpeke at forslaget til § 7 er mye mer detaljert enn de andre paragrafene i forslaget til ny forskrift. Det bør vurderes om det er nødvendig å ha alle disse bestemmelsene i forskriften, eller om noe i stedet kan presiseres rundskriv e.l.

Fylkesmannen mener det er viktig at bestemmelsen om driftsfellesskap opprettholdes og at den blir handhevet.

Felles eierinteresser

Fylkesmannen er enig i at samdriftsdeltakere bør kunne få tilskudd til annet husdyrhold fordi de ikke trenger å ha noe økonomisk fellesskap med samdrifta. Dessuten er det fornuftig at samdriftsmedlemmer kan utnytte eksisterende bygningsmasse til annet husdyrhold. Unntaka for samdriftsmedlemmer har ikke vært problematiske å forvalte og Fylkesmannen mener at de bør opprettholdes. For å stimulere til økt storfekjøttproduksjon bør det også vurderes om unntaksbestemmelsen i nåværende forskrifts § 4 a om at samdriftsmedlemmer kan gis tilskudd til andre dyreslag enn de samdrifta disponerer kan utvides til å omfatte kjøttproduksjon på NRF/okser av mjølkerase.

Avvikling av dagens eierskapsbegrensninger vil bidra til mer kompliserte og uoversiktlige eierforhold i landbruket. Dette vil igjen bidra til økte kontrollutfordringer i forvaltningen, ikke minst i spørsmål knyttet opp til driftsfellesskap. I et ambisiøst virkemiddelsystem, der strukturdifferensiering av tilskudd utgjør et sentralt element, vil handheving av driftsfellesskapsbestemmelsen være avgjørende for tilliten til systemet. Forslaget vil forenkle regelverket, men ikke forvaltninga. Dagens bestemmelse om felles eierinteresser er enkel å forholde seg til og langt mindre ressurskrevende å forvalte enn bestemmelsen om driftsfellesskap.

Fylkesmannen mener etter ei samlet vurdering at eierskapsbegrensninga bør opprettholdes.

Konsekvenser av driftsfellesskap

Etter gjeldende regelverk skal søknadene fra de involverte foretaka avslås hvis det blir konstatert driftsfellesskap. Fylkesmannen er enig i at det bør åpnes for ei mer fleksibel praktisering for å finne forholdsmessige løsninger der det er konstatert driftsfellesskap. En stiller seg derfor positiv til forslaget om at det kan beregnes et samlet tilskudd for alt areal/dyr de samarbeidende foretaka disponerer, og at det så skal foretas ei avkorting i dette tilskuddet. Det vil imidlertid bli en krevende oppgave å vurdere størrelsen på avkortingsbeløpet, og driftsfellesskapsbestemmelsen vil fortsatt være svært ressurskrevende å forvalte.

Omvendt bevisbyrde

Bestemmelsen om omvendt bevisbyrde foreslås opphevet. LMD viser til at dette ivaretas av gjeldende regler om alminnelig forvaltningsrett. Videre at det vil være i partens interesse å legge fram opplysninger, og den som søker tilskudd plikter å gi nødvendige opplysninger.

Fylkesmannens vurdering

Fylkesmannen mener det fortsatt bør være en egen bestemmelse om omvendt bevisbyrde i PT-forskriften. Husdyrkonsesjonsregelverket har også en slik bestemmelse, og vi ser ingen grunn til at ikke disse regelverkene skal være harmoniserte på dette punktet. Bevisbyrden gjør det tydelig

for søkerne at de sjøl må kunne sannsynliggjøre at de ikke er i driftsfellesskap i tilfelle der forvaltningen har berettiget mistanke om at så er tilfelle. Bestemmelsen kan kanskje medvirke til at færre prøver seg på løsninger som er tvilsomme i forhold til regelverket. Omvendt bevisbyrde kan også være et nødvendig virkemiddel der det ellers kan være vanskelig å få belyst saken tilstrekkelig, bl.a. fordi forvaltningen ikke har god nok hjemmel for å få ut opplysninger fra tredje part (varemottager, leverandør av driftsmidler).

Forholdet til lov om regulering av svine- og fjørfeproduksjonen

Departementet foreslår at en felles virksomhet (driftsfellesskap) alltid skal anses å foreligge dersom det er konstatert forhold som utløser konsesjonsplikt etter lov om regulering av svine- og fjørfeproduksjonen § 3.

Fylkesmannens vurdering

Fylkesmannen er enig i forslaget, som bidrar til harmonisering av regelverkene og enklere forvaltning. Det er imidlertid behov for å klargjøre innholdet og konsekvensene av denne bestemmelsen nærmere i rundskriv el.l.

Husdyrkonsesjonsloven regulerer både produksjon med felles eierinteresser og samarbeid om produksjonen. Forslaget om å oppheve eierskapsbegrensninga i ny forskrift for produksjonstilskudd er dermed ikke i samsvar med tilsvarende bestemmelse i husdyrkonsesjonsregelverket.

4. De enkelte tilskuddsordningene

LMD mener det bør være adgang til å avslå tilskudd der produksjonen fyller vilkåra, men er ulovlig eller der innvilgelse av tilskudd vil undergrave formålet med annet regelverk. Hvis f.eks. en produsent har fått statlige midler for å avvikle saueholdet og omstille til annen produksjon vil det være rimelig å kunne avslå tilskudd til sau i medhold av «kan»-skjønnet.

Fylkesmannens vurdering

Fylkesmannen er enig i at det er urimelig å innvilge tilskudd til en produksjon som foretaket i utgangspunktet ikke skulle hatt og er enig i at det er behov for en slik avslagshjemmel. Vi kan imidlertid ikke se at det framgår av forslaget i hvilken bestemmelse dette er hjemlet.

Tilskudd til husdyr (forslag til § 3)

Fylkesmannen mener det bør tas inn ei formulering i § 3 om aktiv drift/aktivt husdyrhold for å harmonisere dette med bestemmelsen om aktiv drift av jordbruksareal.

Ordlyden i forslag til § 3 andre ledd er at det kan «gis driftstilskudd til foretak som driver: 1. melkeproduksjon, dersom foretaket disponerer kvote». I gjeldende forskrift er vilkåret at mjølkeproduksjonen må drives i h.h.t. forskrift om kvoteordningen for melk. Det framgår av høringsnotatet at ordningen videreføres uten materielle endringer. Vi er imidlertid i tvil om hvilket av alternativene som er best. Det bør avklares om andre bestemmelser i forslaget, (f.eks. bestemmelsen i § 11 om avkorting ved regelverksbrudd) fanger opp kravet om at produksjonen skal foregå i h.h.t. kvotereguleringen.

Begrepet spesialisert kjøttfeproduksjon i forslag til forskriftstekst i § 3 andre ledd kan være for snevert, da det etter vår vurdering bare omfatter produksjon med særskilte kjøttferaser og ikke ammekuproduksjon på NRF eller rene mjølkeraser. «Og» etter punkt 1 synes overflødig. En stiller også spørsmål ved hvorfor ordlyden er endret fra «Melkeproduksjonen må drives i

henhold til forskrift 23. desember 2011 nr. 1502 om kvoteordningen for melk» i gjeldende regelverk til «melkeproduksjon, dersom foretaket disponerer kvote».

I forslag til ny forskrift § 3 tredje ledd brukes benevnelsen på den konkrete forskriften om økologisk produksjon mv. som gjelder i dag. Hvis en i stedet viser til gjeldende regelverk for økologisk produksjon blir det ikke nødvendig å endre forskriftsteksten hvis økologiforskriften blir endret. Se forslaget til ny forskriftstekst nedenfor.

Vilkåra for beitetilskudd, som i gjeldende regelverk framgår av jordbruksavtalen, blir forskriftsfestet. Dette fører til at det blir mulig å gi dispensasjon fra vilkåra. Beitesesongen i utmark varer vanligvis i 12-13 uker i de sørlige delene av Hedmark og minimum 9-10 uker i de nordlige og høgereliggende områdene. Fram til 2009 var det et vilkår for å få tilskudd til dyr på utmarksbeite at beitetida var minst 8 uker. Fylkesmannen mener at kravet til beitetid på minst 5 uker er så lågt at det bare rent unntaksvis vil være behov for å kunne dispensere fra dette vilkåret, uansett hvor en er i landet. Hvis det blir mulig å få dispensasjon for enda kortere beitetid mener en at dette kan undergrave formålet med tilskuddsordningen. En mener derfor det ikke bør være mulig å gi dispensasjon fra kravet til beitetid i utmark og at dette bør framgå av § 9.

Fylkesmannen mener at teksten i § 3 Tilskudd til husdyrhold bør endres til:

«Det kan gis tilskudd for husdyr eller bikuber som foretaket disponerer og driver aktivt på det tidspunkt eller i den perioden som fremgår av jordbruksavtalen.

Det kan i tillegg gis driftstilskudd til foretak som driver:

1. *melkeproduksjon*, dersom foretaket driver i h.h.t. gjeldende regelverk for kvoteordningen for melk
2. *spesialisert storfekjøttproduksjon*

Det kan gis ytterligere tilskudd for:

1. *økologisk husdyrhold*, dersom produksjonen drives i samsvar med gjeldende regelverk for økologisk produksjon
2. *bevaringsverdige storferaser*, som definert i jordbruksavtalen,
3. *dyr på beite*, dersom hoveddelen av det daglige grovfôrintaket til dyret skjer ved beiting i minimum 16 uker i sone 1-4, og 12 uker i sone 5-7,
4. *dyr på utmarksbeite*, dersom hoveddelen av det daglige grovfôrintaket til dyret skjer ved beiting i utmark i minimum 5 uker.»

Tilskudd til jordbruksareal (forslag til § 4)

Disponeringskravet

Særbestemmelsen om at det kan gis AK-tilskudd til beiteareal som samdrifta bruker på medlemmets areal er, i likhet med de andre unntaksbestemmelsene for samdriftsmedlemmer, foreslått avvirket. Bestemmelse har vært noe ressurskrevende å forvalte i og med at det kreves en særskilt dispensasjon/merking av disse søknadene. Fylkesmannen er derfor enig i at denne unntaksbestemmelsen for samdriftsmedlemmer isolert sett bør kunne avvikles.

Ifølge høringsnotatet skal unntaket for tilskudd for areal som beites av hester i pensjon videreføres, men flyttes fra jordbruksavtalen til forskriften. Dette unntaket framgår ikke klart av forslaget til ny forskrift.

Krav til aktiv drift

Etter gjeldende regelverk skal alt areal høstes eller beites. Det foreslås å forskriftsfeste krav til at arealet skal «drives aktivt» for å understreke at det skal foregå reell produksjon på arealet, mens arealer som ikke drives som de skal ikke bør være tilskuddsberettiget. Fylkesmannen ser positivt på at det i tillegg til at arealet skal høstes også stilles krav til ei viss avling, jf. kommentarene til kravet til vanlig jordbruksproduksjon på side 2.

Tilskudd til økologisk areal

I forslag til ny forskrift § 4 andre ledd brukes benevnelsen på den konkrete forskriften om økologisk produksjon mv. som gjelder i dag. En bør i stedet vise til gjeldende regelverk for økologisk produksjon, se forslaget til ny forskriftstekst nedenfor.

Miljøkrav

Det foreslås innført tre konkrete miljøkrav som må være oppfylt for å få AK-tilskudd:

- Foretaket må ha gjødslingsplan og sprøytejournal
- Det skal ikke foretas inngrep i kulturlandskapet
- Det skal være et vegetasjonsbelte som er egnet til å motvirke avrenning

Fylkesmannens vurdering

Fylkesmannen mener det er viktig at det i tillegg til kravet om at gjødslingsplanen og sprøytejournalen skal foreligge, også må være krav om at planen/journalen fyller krava i gjeldende regelverk.

Fylkesmannen har ingen innvendinger til at forbudet mot inngrep i kulturlandskapet videreføres og at det kun blir anledning til unntak der det er gitt særskilt tillatelse etter annet regelverk.

Når det gjelder kravet til vegetasjonsbelte mener Fylkesmannen at bruk av ordlyden «som motvirker avrenning» gir stort rom for skjønn og bør suppleres med et mer konkret krav til bredde på beltet, f.eks. minimum 2 m.

Forslaget vil innebære en strengere reaksjon enn i dag ved manglende oppfyllelse av miljøkrava. For et foretak med 500 daa korn i sone 1 utgjør AK-tilskuddet kr 159 000 (ekskl. bunnfradrag), mens gjeldende reduksjon i tilskudd ved manglende miljøplan utgjør kr 18 000. Sjøl om det er retningslinjer for godkjenning av gjødslingsplan, vil det likevel bero på ei skjønnsmessig vurdering hvorvidt planen skal godkjennes. Evalueringa av miljøplan (jf. rapport nr. 10/2014) viser at det er store forskjeller mellom kommuner/fylker i hvordan kravet til miljøplan handheves. Fylkesmannen er enig i at manglende oppfyllelse av miljøkrav er alvorlig, og som det skal reageres strengt i forhold til. Samtidig er vår erfaring at en reaksjon som oppfattes som uforholdsmessig streng, vil kunne gi utfordringer på lokalt nivå mh.t. likebehandling og rettssikkerhet i oppfølginga av en bestemmelse, jf. rapport nr. 10/2014.

En foreslår at «dyrket jord» i forslag til § 4 første ledd erstattes med «fulldyrket og overflatedyrket jord» for å tydeliggjøre hva som inngår i dyrket jord.

Fylkesmannen foreslår følgende forskriftstekst i § 4 Tilskudd til jordbruksareal:

«Det kan gis areal- og kulturlandskapstilskudd for fulldyrket jord, overflatedyrket jord og innmarksbeite som foretaket disponerer og driver aktivt på det tidspunkt eller i den perioden som fremgår av jordbruksavtalen.

Det kan gis ytterligere tilskudd for de arealene som drives økologisk i samsvar med gjeldende regelverk for økologisk produksjon.

For å motta fullt tilskudd etter denne paragrafen skal foretaket

1. ha gjødslingsplan og føre sprøytejournal i h.h.t. gjeldende regelverk
2. ikke foreta inngrep som forringer kulturlandskapet, med mindre det er gitt særskilt tillatelse etter annet regelverk. Som inngrep regnes ikke normal skjøtsel av eiendommen.
3. ha et vegetasjonsbelte på minst 2 m og som motvirker avrenning mot vassdrag eller kanal med årssikker vannføring. Vegetasjonsbeltene kan ikke jordarbeides.»

Tilskudd til avløsning ferie og fritid (forslag til § 6)

Fylkesmannen er enig i at det er hensiktsmessig å samle bestemmelsene om produksjonstilskudd og avløsertilskudd i samme forskrift, siden det er mange like vilkår i begge gjeldende forskrifter.

Det ble bestemt i årets jordbruksavtale at alle foretak heretter må dokumentere utgifter til avløsning. Fylkesmannen ser positivt på at dokumentasjonskravet er utvidet. Det styrker ordningen som en «grønn ordning», jf. WTO.

En er også enig i at fordeling av tilskudd ved virksomhetsoverdragelse midt i året er et privatrettslig forhold som ikke trenger å reguleres i forskriften og at tilskuddet skal utbetales til søker og ikke avløserlaget.

Fylkesmannen støtter departementets forslag om en mer fleksibel ordning for kjøp av avløsertjenester. Husdyrbrukeren bør sjøl være den beste til å avgjøre hvor en ønsker å kjøpe avløsertjenestene. Samtidig vil vi understreke viktigheten av at det også framover opprettholdes en tilfredsstillende beredskapsordning lokalt ved sjukdom, både av hensyn til bonde og dyrevelferd. I dagens modell er beredskapsordningen nært knyttet til avløserlaga/-ringene.

I forslaget til forskriftstekst § 6 andre ledd 2. punktum bør «eller» etter «en som har næringsinntekt fra foretaket» fjernes.

5. Fylkesmannens merknader til andre bestemmelser

Utmåling (forslag til § 7)

Forslag til § 7 har mye mer detaljerte bestemmelser enn resten av forskriftsutkastet. Paragrafen inneholder ikke bare regler om utmåling av tilskudd, men også bestemmelsen om driftsfellesskap. Fylkesmannen mener det hadde vært hensiktsmessig med en egen paragraf om driftsfellesskap.

Det bør brukes begrepet «gjeldende regelverk for svine- og fjørfeproduksjonen» i stedet for å henvise til lov av 16. januar 2004 nr. 5 i forskriftsteksten, jf. forslag til ny § 7 femte ledd.

Søknad (forslag til § 8)

En har ingen merknader til at søknadsfristen ikke lenger reguleres hvis fristen ikke faller på en virkedag eller at trekket blir fastsatt etter totalt antall dager søknaden har kommet for sent.

Trekkeløpet bør fastsettes i jordbruksavtalen og ikke i forskriften, da det kan være gjenstand for endringer med jevne mellomrom.

«Søknad og utbetaling» er ei mer dekkende overskrift enn bare «søknad».

Fylkesmannen mener at bunnfradraget bør erstattes av en bestemmelse om at tilskudd under et visst beløp, f.eks. kr 6 000, ikke utbetales. Flere andre forskrifter i landbruket har bestemmelser om minsteutbetaling. Dette vil ivareta hensynet til at drift av hobbypreget karakter ikke skal være tilskuddsberettiget, samtidig som det tar bedre hensyn til strukturprofilen. Et foretak med 50 daa korn i sone 1 får i dag utbetalt kr 9 900 (etter at bunnfradraget er trukket fra) eller kr 198 pr. daa, mens et foretak med 500 daa får kr 153 000 eller kr 306 pr. daa. Dette gir en «omvendt» strukturprofil på kr 108 pr. daa.

Opplysningsplikt og kontroll (forslag til § 10)

Det foreslås at søker plikter å utlevere all bokføring etc. som vedkommer tilskuddet. Dette gir forvaltningen en klar hjemmel, slik at det ikke lenger kan reises spørsmål ved om forvaltningen kan kreve å få ta med seg dokumenter for nærmere gjennomgang. Forvaltningen har for øvrig også behov for en hjemmel for å innhente opplysninger fra varemottager eller leverandør av driftsmidler for å få opplyst noen saker tilstrekkelig.

Avkorting ved regelverksbrudd (forslag til § 11)

Fylkesmannen har erfart at å holde tilbake eller avkorte i tilskudd er et mer effektivt virkemiddel bl.a. i dyrevelferdssaker enn de sanksjonsmulighetene som er i særregelverket. Fylkesmannen mener derfor det er viktig å ha en hjemmel for å holde tilbake eller avkorte i tilskuddet ved regelverksbrudd. Bestemmelsen, og at den handheves, er viktig for legitimiteten til tilskuddsordningene.

Fylkesmannen er positiv til at kravet til aktsomhet innskjerpes. Det bør tydeliggjøres at kravet om uaktsomhet eller forsett også gjelder ved brudd på annet regelverk i tillegg til forskriften for produksjonstilskudd, da dette ikke framgår klart nok av ordlyden i forslaget til forskriftstekst.

Fylkesmannen foreslår følgende forskriftstekst i § 11 Avkorting ved regelverksbrudd:

«Dersom foretaket uaktsomt eller forsettlig driver eller har drevet sin virksomhet i strid med denne forskriften, skal hele eller deler av det samlede tilskuddet som tilfaller foretaket avkortes. Tilskuddet kan også avkortes dersom foretaket har utvist uaktsomhet eller forsett ved brudd på annet regelverk for jordbruksvirksomhet.»

Avkorting ved feilopplysninger (forslag til § 12)

Etter gjeldende forskrift kan det avkortes i tilskudd hvis det er gitt feil opplysninger i søknaden. Erfaringene viser at det har vært avkortet i tilskudd pga. feilopplysninger i få saker i forhold til totalt antall søkere. Fylkesmannen mener det er viktig for omdømmet til tilskuddssystemet at det blir reagert ved feilopplysninger. Vi støtter derfor forslaget i den nye forskriften om at hele eller deler av tilskuddet skal avkortes hvis det er gitt feil opplysninger i søknaden.

Med hilsen

Haavard Elstrand
Landbruksdirektør

Tordis Fremgården
seniorrådgiver

Dette dokumentet er elektronisk godkjent og sendes ut uten signatur.